

Tuomas-kirje 3/2011

syyskuu 2011

Syyskauden tulevat messupäivät:

su 11.9. klo 18
su 2.10. klo 18
su 23.10. klo 18
su 13.11. klo 18
su 27.11. klo 18
la 31.12. **klo 20** (uudenvuodenaatto)

Tulevat Tuomas-kokoukset Emmauksessa:

Ma 12.9. klo 17
Ma 3.10. klo 17
Ma 24.10. klo 17
Ma 14.11. klo 17
Ma 28.11. klo 17

(pientä tarjoilua jo 16.30 alkaen)

Kirjeen kokosi Vesa Keinonen:
040 579 2170, vkeinonen(at)kolumbus.fi

(juttuvinkit seuraavaan kirjeeseen 30.11. mennessä)

www.tuomasmessu.net

Timo Takala: Siunauksen varassa

Äitini kuolemasta tulee joulukuussa kahdeksan vuotta. Viimeisinä vuosina voimat olivat vähissä. Ei ollut enää mahdollista juurikaan tehdä sitä, mihin mieli olisi ollut. ”En minä muuta oikein enää jaksa kuin rukoilla teidän puolestanne ja siunata teitä.”

Näin hän muutamaan otteeseen sanoi, ja varmasti paljon useimmin vielä niin ajatteli ja teki. Parhaani mukaan yritin viestittää, että kun näin on, niin paras on jäljellä.

Kasteessa kastettava siunataan ristin merkillä. Sama risti piirtyy matkan päässä kristityn arkulle. Kaikki siinä välissäkin on siunauksen varassa. Jumala ei varmaan laske sitä, kuinka moneen kertaan ehdimme itsemme tai toinen toisemme siunata ristimerkillä tai ilman sitä. Mutta siunaamaan Hän meitä rohkaisee.

Siunaaminen on kaiken muun hyvän lisäksi riskitöntä. Tiedossa ei ole, että toisten puolesta rukoilemisesta tai heidän siunaamisestaan olisi ollut kenellekään haittaa. Päinvastaisia tapauksia on tiedossa sitäkin enemmän.

”Elämme joka päivä Jumalan Siunauksen varassa. Hänen hyvyytensä ja armonsa ympäröi meidät. Herra varjelee elämämme, vaikka emme hänen rakautensa teitä aina tunnekaan. Hän antaa meille sisäisen rauhan, joka kantaa elämän rikkinaisuudenkin keskellä. Jumalan Siunauksen turvissa voimme keran myös kuolla.” (Katekismus)

Tuomasmessussa ja kaikessa siihen liittyvässä rukoillaan ja siunataan paljon. Se on hyvä merkki. Se antaa paljon sellaista kestäväää, joka omin toimin ei koskaan voi pusertua esiin. Jumala haluaa siunata niin voimiensa tunnossa olevaa energiapakkausta kuin uupunuttakin ja meitä kaikkia siltä väliltä. Siunaus ei perustu siunattavan arvoon. Siunaus on Jumalan lahja, joka kutsuu seuraamaan Vapahtajaa.

Tulevat Tuomasmessut edessä olevana talvikautena ovat nekin siunauksen varassa. Sadat ihmiset tekevät näiden messujen ja kaiken niihin liittyvän eteen työtä kukin vuorollaan. Rukoilemme toinen toisillemme ja koko isolle joukolle siunausta tähän kaikkeen. Silloin messuissa tuntuu Mestarin kosketus, joka ei jätä kylmäksi. Siunaus tekee hyvää!

”Tulkoon teidän kaikkien osaksi Herran Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys.” (2.Kor.13:13)

Tuomaspäivät Metsäkestilässä lauantaina 17.9. - sunnuntaina 18.9.

Kokoonnumme yhteen latautumaan, virkistäytymään ja suunnittelemaan tulevaa. Paikkana monelle tuttu Metsäkesti Ikaalisissa, os. Poikeluksentie 1622.

Lauantai 17.9.

klo 13 kokoontuminen Metsäkestilässä, tervetulo kahvit

klo 14 Ylöjärven kirkkoherra **Risto Takkinen** alustaa aiheesta *”Löytämisen ilo - jakamisen juhlaa”*

klo 15.30 ryhmäkeskustelu aiheesta

klo 16 ruokailu

klo 17 **Auli Kuparinen** ja **Vesa Keinonen** kertovat aiheesta *”Hengellisen musiikin merkitys minulle ja meille kaikille”*, yhteistä keskustelua aiheesta.

klo 19 iltapala

klo 20 iltanuotio, sateen sattuessa tuvassa takan lämmössä

Sunnuntai 18.9.

klo 8.30 - 9.30 aamupala

klo 9.30 - sieniretki ja -tietoutta **Maija-Leena Piipposen** opastuksella

klo 11.00 messu ja ehtoollinen **Timo Takalan** johdolla

klo 12.30 ruokailu

klo 13.00 viikonlopun päätös

Hinta: Jos tulet vain lauantaiksi tai sunnuntaiksi 15 euroa, sisältäen päivän ateriat. Jos olet sekä lauantain ja sunnuntain ja yövyt Metsäkestilässä, hinta on 30 euroa. Hinta sisältää ateriat ja yöpymisen mukaan ottamiesi omien lakanoiden välissä. (ja oman tilanteen mukaan voit maksaa vähemmänkin)

Ilmoittautuminen 11.9. mennessä Leena Hernesniemelle joko sähköpostiin leena@hernesniemi.fi tai tekstiviestillä numeroon 040 4150 550.

Ilmoittautuessasi ilmoita ruoka-aineallergiat ja aiotko yöpyä. Sänkypaikkoja on 15. Lisäksi on mahdollista yöpyä lattialla omalla patjalla ns. siskonpedissä.

Kerro myös jos olet kyydin tarpeessa. Ja kerro sekin, jos autoosi mahtuu kyytiläisiä. Siitä voi olla jollekin iso apu.

Tuomasalttaria tekemässä USA:ssa

Jo noin parinkymmenen vuoden ajan Tampereen hiippakunta, Viron luterilainen kirkko ja ELCAN, Evangelical Lutheran Church in America Delaware-Maryland Synod ovat pitäneet ystävyysuhteita yllä. Matkoja on järjestetty noin joka toinen vuosi. Vuorotellen Tampereen seudulta ja Viirosta on vierailtu Yhdysvalloissa ja otettu vieraita vastaan tutustumaan meidän seurakuntiemme toimintaan ja haasteisiin.

Tällaiselta vierailulta mukaan on tarttunut Towsonin alueella toimivaan St Andrews'n seurakuntaan Tuomasmessu. Se on joka kolmas sunnuntai aamumessun paikalla. Minua oli pyydetty esittelemään itseäni, seurakuntaani ja työtäni sunnuntain messun yhteydessä. Kuullessani myöhään edellisenä iltana se olevan Tuomasmessun, ajattelin, että luontevin tapa kertoa työstäni Kangasalan seurakunnan erityisdiakonina on pystyttää tuomasalttari.

Sirpa Ahola ja Ndenapo Nendongo

Emäntäni **Hazel Nelson** 94 v. sai avustaa. Hän on itse vierailut Suomessa ja Virossa kolme kertaa ystävyyshiippakuntamatkalla. Tarvitsin hänen liinavaatearkustaan valkean liinan. Jääkaapin ovesta lainasin Suomenlippu-magneetin. Kootessani tuliaisistani sivualttariksi sopivaa Suomi-aiheista rukouspöytä, virkeä ystäväni kipaisi yläkertaan kädessään Savi-Sepon eli keramiikkataiteilija

Seppo Lindbomin tekemiä rukouslintuja. Nuo linnut olivat lentäneet jo vuosia aiemmin lahjoina Suomesta Nelsonin kotiin. Nyt ne pääsivät ensimmäistä kertaa omaan työhönsä. Pitkät ja ohuet kynttilät lintuihin järjestyi muistokynttilöistä.

Sunnuntai toi yllätyksiä. Paikallisessa messussa ei ollut aiemmin ollut rukousalttareita. Esirukousjakson aikana oli voinut käydä pääalttarin luona sytyttämässä kynttilän, polvistumassa rukoukseen tai jättämässä esirukouspyynnön. Alttari otettiin kiinnostuksella vastaan ja perinne luvattiin ottaa käyttöön.

Kuoro oli piskuinen joukko. Sen keulahahmona oli namibialaissyntyinen rouva **Ndenapo Nendongo**, joka kertoi messun aluksi saaneensa juuri suruviestin Ambomaalta. Hänen äitinsä oli kuollut Onandjokwessa. Murheen murtamana hän iloitsi, että äiti oli nyt Taivaan kodissa.

Suomalaiset lähetystyöntekijät olivat tulleet heidän kyläänsä hänen äitinsä ollessa pieni tyttö. Äiti oli kiinnostunut lähetystyöntekijöiden ihmeellisistä uutisista ja kasvattanut oman tyttärensäkin turvaamaan Vapahtajaan. Tämä namibialaiseen juhlapukuun pukeutunut rouva kunnioitti äitinsä muistoa laulamalla lapsuutensa virsikirjasta lauluja, joiden sävelet soivat meillä usein Tuomasmessuissa **Pekka Simojoen** sanoilla. Hänen puheensa jälkeen oli minun vuoroni.

Oli uskomatonta seisoa Amerikassa Tuomasmessussa, jossa laulettiin tuttuja namibialaisia lauluja ja puhuttiin suomalaisille rakkaasta Onandjokwesta. Sen satavuotiaan sairaalan kunnostustyössä tamperelaiset ja erityisesti Tuomas-yhteisö ovat saaneet olla auttamassa varainhankinnassa, lähettämällä työmiehiä ja -naisia paikanpäälle sekä muistamassa rukouksin. Lähetysseura, Martinus-säätiö ja Onandjokwen seuduilla eläneet muusikot **Jaakko Löytty** ja Pekka Simojoki, kaikki työskentelevät hankkeen hyväksi.

Tuossa hetkessä oleellisimmaksi tuli puhua siitä, miten kaikki yhdessä olemme osa suuren Jumalan suunnitelmaa. Tamperelaisena Tuomasmessukävijänä, entisenä Martinus-säätiön työntekijänä Amerikassa kaikki palaset tuntuivat osuvan aivan kohdalleen.

Suomalaiset ovat vieneet evankeliumia, opettaneet kansaa, perustaneet sairaaloita ja kirkkoja. Tuo työ kantaa hedelmää Towsonissakin, Baltimoren esikaupunkialueella.

Jumalan käsissä maailma on todella pieni!

Sirpa Ahola

Tuomasmessun vastuuryhmä täydentyi

Risto Moisio

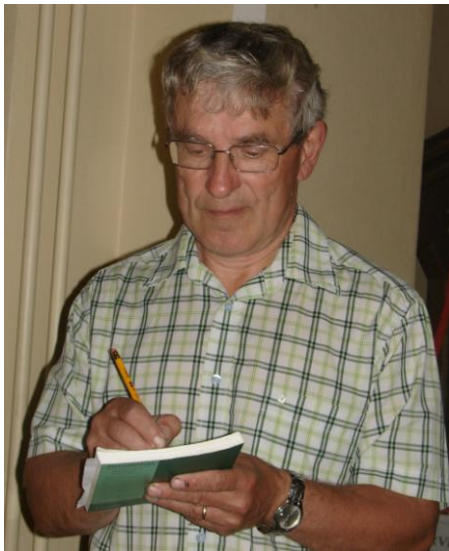
-Olen 63-vuotias englannin kielen lehtori Tampereen lyseon lukiosta. Asun Tampereella ja vietän vaimoni Eila Ahosen kanssa paljon aikaa myös kesäpaikoillamme (tätä haastattelua annoin kesken puutalkoiden :)

-Tuomasmessuissa aloin käydä 1990-luvun puolimaissa. Olen toiminut mm. ehtoollisavustajana, esirukousjohtajana ja rukousalttarin tekijänä.

-Tuomasmessu kiehtoo minua erityisesti siksi, että siellä ihminen kohdataan sellaisena kuin on ja sen kautta on helpompi uskoa kelpaavansa myös Jumalalle. Ja niin tuntuvat ajattelevan monet muutkin, sillä Tuomasmessu kokoaa väkeä vauvasta vaariin.

-Pidän mm. kirjoittamisesta. Olisi hienoa, jos Tuomasmessun nettisivuilla olisi blogi, jonne erilaiset ihmiset voisivat kirjoittaa messukokemuksiaan. Näkisin mielelläni Tuomasmessuissa yhä enemmän kansainvälisyyttä. Voisiko messuun aktivoida mukaan esimerkiksi erilaisia opiskelijaryhmiä eri maista?

-Haaveilen myös siitä, että Tampereen seurakuntien Big Band olisi joskus säestäjänä Tuomasmessussa.

Maarit Hildén

-Asun Tampereella ja työskentelen Pirkkalan seurakunnassa nuorisotyönohjaajana. Minulla on 21- ja 11-vuotiaat pojat sekä 14-vuotias tytär.

-Harrastan lukemista, käsitöitä, partiota sekä vaeltamista - ja siitä haaveilua.

-Tuomasmessussa olen ollut mukana noin 12 vuotta.

-Tuomasmessu on minulle elävä jumalanpalvelus, jonne voi tulla juuri sellaisena kuin on. Messu etenee liturgisen kaavan mukaan, mutta on hienoa että mukana on myös vapautta.

-Myös tuttujen tapaamisella messun yhteydessä on iso merkitys. On hienoa, että tuomasihmisten kanssa voi jakaa myös vaikeita asioita.

-Varsinaisen Tuomasmessun lisäksi messuyhteisön muulla toiminnalla on minulle iso merkitys. Olisi hienoa, jos mahdollisimman moni ns. penkissä istuja rohkaistuisi mukaan raamattu- ja käsityöiltoihin, matkoille ja muuhun toimintaan. Se vahvistaa yhteisöllisyyttä.

HALUATKO JATKAA MESSUA ESIRUKOUKSESSA?

Tuomasmessussa on esirukousjakso, jonka päätteeksi osa rukousalttareille jätetyistä lapuista luetaan ääneen rukoillen. Alttarintekijät voivat näin konkreettisesti osallistua rukouspysäkkinsä ääneen vaikuttuneiden asioiden kantamiseen Taivaallisen Isän huomaan. Kuoro ja orkesteri osallistuvat siihen musiikillisesti välisoitoilla. Loput kirjoitetuista esirukouksista luvataan rukoilla messun jälkeisellä viikolla rukouspiireissä.

Mitä näille lapuille oikein tapahtuu?

Tuomasmessulla on yksi rukousryhmä, joka kokoontuu säännöllisesti aina messun jälkeisenä keskiviikkona (lukuun ottamatta kesämessuja, myös tuhka-keskiviikon messusta sovitaan erikseen). Sen jäsenet keräävät kunkin messun jälkeen alttareilta laput ja huolehtivat siitä, että laput tulevat jaetuksi muille ryhmille ja rukouspareille.

Toivottavaa olisi, että messun esirukousjohtaja ja alttarinrakentajat voisivat myös itse ottaa mukaansa jonkin verran alttarilleen kertyneitä lappusia ja rukoilla niiden puolesta tulevalla viikolla kotona, työssä tai muussa sopivassa tilanteessa. Näin tehden esirukousjakson ja alttarinrakennuksen voi kokea todella antoisana, kun on mahdollisuus jatkaa messua ja omaa tehtävää vielä tulevalla viikolla. Rukouslappusia kertyy runsaasti, ainakin 150, joskus parikin sataa kerralla.

Aivan säännöllisesti messun jälkeen kokoontuvia rukousryhmiä on muutamia. Esimerkiksi jotkut avioparit tai ystävykset ottavat viikon iltarukoushetkiinsä esirukouksia – tokikaan niitä ei tarvitse ottaa joka kerta, vaan silloin, kun sopivalta tuntuu. Rukouksia voi tulla hakemaan messun jälkeen saarnatuolin lähettyviltä.

Tuomasmessun keskiviikkorukoussolussa on tällä hetkellä kuusi henkilöä. Pää tarkoituksemme on rukoilla messuun jätettyjen aiheiden puolesta, yksinkertaisesti ja luottavaisesti lukemalla aiheet, niin kuin ne on lappuun kirjoitettu. Rukouspiiri toimii luottamuksellisesti ja laput hävitetään polttamalla tai silppuamalla. Muistamme samalla tulevia messuja sekä omiakin rukousaiheitamme. Näin messu elää ja jatkuu vielä arjenkin keskellä.

Rukousyhteydessä on syntynyt myös ystävyyttä. Rukouksessa ei ole kyse maagisesta vaikuttamisesta tai automatiikasta, vaan siunauksesta. Ihmeellistä on se, että lapuissa on myös paljon kiitosta, ei pelkästään pyyntöjä. Ne omalla tavallaan hoitavat meitä rukoilijoita. Rukouksessa saadaan olla yhteydessä Kolmiyhteisen Jumalan kanssa.

Mukaan toivotamme uusia rukoilijoita. Alttarinrakentaja tai esirukousjohtajakin voi halutessaan liittyä joukkoomme vaikka vain yhdeksikin kerraksi oman vastuumessunsa jälkeen – tai milloin vain. Saa siis tulla kuulostelevaan, olisiko esirukouspiirissä oma palvelupaikka Tuomasyhteisössä ja ”kokonaiskirkossa” noin laajemminkin.

Syksyllä 2011 kokoonnumme Seurakuntien talolla Joppe-huoneessa **messun jälkeisinä keskiviikkoina klo 18 – 20**. (Uudenvuoden messun jälkeen yleensä tapaamme jonkun kotona, poikkeuspäivistä sovimme keskenämme.)

Rukousryhmän puolesta tervetuloa toivottaen, Riitta Sointu

Yhteydenotot:

**Maija-Leena Piipponen p. 040 590 2228, Irene Toivanen p. 044 305 7406
tai Riitta Sointu p. 040 833 6139**

Tuomaiden maanantai-illat Emmauksessa

"Hengellinen elämä sisäisenä kokemuksena"

Syksyn aikana ei ole raamattuiltoja vaan perehdymme kolmena maanantai-iltana **Kristillisen mystiikan sisältöön**. Illat vetää **Mauri Nieminen CEI**. Hän työskentelee Aitolahden seurakunnan pastorina sekä on ekumeenisten ja uskontojenvälisen karmeliittayhteisön jäsen.

26.9 klo 18 - 19.30 Hengellisen elämän (rukouselämän) vaikeudet: Lohduttomuus, tympeentyminen ja kuivuus. Mitä nämä vaikeudet ovat, miten voin tunnistaa ne omassa hengellisessä elämässäni ja miten löydän vastalääkkeen. Etenkin rukouselämän kuivuus avaa portin hengellisen elämän kehittymiseen.

17.10 klo 18 - 19.30 Hengellinen yö. Hengelliselle yölle on tunnusomaista Jumalan katoaminen, Jumalaan kohdistuvan ajattelun ja tunne-elämän kuivuminen sekä rukouksen käyminen mahdottomaksi. Hengellinen yö on portti kristillisen "vuodatetun" mystiikan sisälle. Mauri Niemiseltä julkaistiin syyskuussa 2010 aihetta käsittelevä kirja "*Matka halki hengellisen yön*", Katharos Oy.

Tätä kirjaa voi ostaa myös paikan päällä iltojen aikana tekijältä hintaan 19,50.

7.11 klo 18 - 19.30 Kontemplatiivinen rukous. Tutustumme vanhaan kirkon rukoustapaan *kontemplaatioon* ja myös harjoitteleme sitä. Kontemplaatio on hiljaista sanatonta ja mielikuvatonta olemista Jumalan edessä (tai kanssa). Rukouselämässä voidaan tulla vaiheeseen, jossa sanat ja mietiskely jäävät vähemmälle ja tilalle nousee vain halu olla Jumalan kanssa. Tuolloin rukoilija on saapunut kontemplatiivisen rukouksen alueelle.

Käsityöillat jatkuvat

Tervetuloa syksyn käsityöiltoihin klo 18-20 maanantaisin **29.8., 19.9., 10.10., 31.10. ja 21.11.**

Ensimmäiseen iltaan saamme vieraaksi **Marita Haaviston**, joka on ollut viime talven Kankaanpään opistossa käsityö- ja askartelukurssilla. Hän näyttää meille kurssilla tekemiään töitä ja kertoo kokemuksistaan ja käsityövinkeistä.

Vauvanuttujen neulomista pian valmistuvaan Onandjokwen synnytysairaalaan jatketaan Maijan johdolla. Aloittamaankin vielä ehtii, koska ainakin tämä syksy niitä vielä neulotaan ja ehkä ihan loppukirin kanssa. Nyt syyskuun puolessa välissä lähetämme sairaalan 100-vuotisjuhliin lähtevien mukana kolmannen nuttulähetyksen, ja loppuvuodesta sitten vielä lisää. Välitä kutsua muillekin kiinnostuneille!

Nuttujen neulomisen ohella halukkaat voivat harrastaa maalaus- ja pujotustöitä helmillä, ja ehkä viriää jotakin uuttakin.

Lisätietoja: **Pirkko Tuomisto 050-468 9212** ja **Maija Temonen 050-496 1062**

Rippi, öljyllä voitelu ja ehtoollinen

Timo Takala, Mikko Peura sekä kaksi muuta teologia kertovat ja pohtivat näitä uskonelämämme keskeisiä aiheita.

Samansisällöiset illat ovat **ma 5.9. klo 18 - 19.30** sekä **ma 12.12. klo 18 - 19.30**. Voit valita kumpaan illoista tulet.

Huomaathan, että nämä illat on tarkoitettu kaikille tuomaille, ei siis vain esimerkiksi pelkästään ehtoollisavustajille.

Lämpimästi tervetuloa!

Kivistöt ylistävät musiikilla

Kivistön perhe antaa ison panoksen Tampereen Tuomasmessujen musiikkiin. Isä-Mikko soittaa orkesterissa viulua ja tytär Nea laulaa kuorossa. Molemmat tulivat Tuomasmessun musiikkitehtäviin vuonna 2005.

-Minä taisin tulla soittamaan hiukan aikaisemmin kuin Nea liittyi kuoroon, viulunsoiton opettajaksi valmistunut Mikko muistelee.

Hän aloitti viulunsoiton Kokkolassa jo 6-vuotiaana.

-Sain silloin viulun syntymäpäivälahjaksi ja kävin sitten soittotunneilla Keski-Pohjanmaan Musiikkiopistossa. Opiskelin siellä vuoden 1991 kevääseen asti.

-Silloin ei Kokkolassa ollut mahdollisuutta opiskella viulunsoiton opettajaksi joten 1991 syksyllä aloitin opinnot Tampereen konservatoriossa. Soitonopettajaksi valmistuin keväällä 1994.

Timo Saarinen soitti sitten 90-luvun lopulla Mikolle ja pyysi soittamaan Tuomasorkesteriin. Silloin hänellä ei ollut oikein aikaa ja mahdollisuutta tulla mukaan.

-Myöhemmin 2000-luvun puolenvälin paikkeilla vaimoni Eeva-Riitta oli Tuomasmessussa ja ihastui näkemäänsä ja kuulemaansa. Hänellä oli heti sellainen tunne, että tuolla olisi Mikolle paikka soittajana.

-Innostuin siitä ja kysyin Saarisen Timolta, josko pääsisi mukaan kokeilemaan.

Hyvä yhteishenki kantaa

Tampereen yliopistossa kielinä opiskelulle Nealle Tuomaskuoro on ensimmäinen kuoro, jossa hän laulaa.

-Musiikista olen toki aina pitänyt, hiukan olen soittanutkin eri instrumentteja. Viuluakin joskus kokeilin, mutta siihen ei kärsivällisyyteni oikein riittänyt.

Tuomaskuoro on Nealle ollut mieluisa kokemus

-Kuoroon oli helppo tulla, kun tunsin olonsa erittäin tervetulleeksi heti alusta lähtien, vaikka kokemusta kuorossa olostani ei ollutkaan. Vaikka kuulunkin kuoron

nuorimpien joukkoon, ei koskaan tarvitse pelätä olevansa jotenkin ulkopuolinen. Kaikki otetaan aina huomioon.

-On aina kiva tulla messuun laulamaan ja myös harjoituksiin. Uskon, että kokeilemista laulajilta saan myös tietynlaista varmuutta omaan laulamiseeni.

Isän ja tyttären keskinäinen yhteistyö Tuomasmusiikissa on sujunut hyvin. Perheen sisäistä vääntöä ei käydä.

-Eipä meillä mitään kiistoja ole näistä musiikkiasioistakaan, hauskaa meillä yhdessä on. Äiti sitten kirkonpenkistä seuraa soittoamme ja laulamme kannustaa meitä molempia.

Kivistöt rohkaisevat uusia soittajia ja laulajia mukaan Tuomasmessun piiriin.

-Bändiä voisi ehkä laajentaa ja uusia laulajiaakin mahtuu kyllä joukkoon mukaan. Erityisesti mieheäniä kaivattaisiin lisää, joissakin messuissa kuorossa ei ole välttämättä yhtään miestä.

Kivistöt aikovat palvella messuissa jatkossakin musikaalisilla lahjoillaan.

-Soittaminen ja laulaminen messussa on joka kerta mukavaa. Se on meidän tapamme ylistää.

Teksti ja kuva: Vesa Keinonen

Avoim kirkko vetää väkeä

Aleksanterin kirkossa joka arkipäivä toimiva Avoim kirkko aloittaa syksyllä jo neljännen toimintavuotensa.

Vieraita riittää koko ajan: keskimäärin kirkossa poikkeaa päivittäin noin 70 kävijää. Päivystäjiä ringissä on lähes sata. Mukaan mahtuu uusiakin, kysele Pirjo Kostiaiselta lisää mikäli olisit halukas päivystäjäksi.

Syyskaudellakin päivystäjille järjestetään koulutusta:

Avoimen kirkon kaikkien päivystäjien syksyinen kokoontuminen **lauantaina 1.10. klo 10 – 16 (noin)** Pyynikin Kirkontuvalla.

Teemana: *"Kuuntelen, otan vastaan, hiljennyn"*.

Lisätietoja **Riitta Saariselta**, p. 0400 410 272

Muutakin toimintaa Avoimessa kirkossa:

Avoimen kirkon yhteydessä Aleksanterin kirkossa jatkavat myös erilaiset piirit:

- Raamattu- ja rukouspiiri Kappelissa jatkuu **ti 12-13, aloitus 6.9.**
- Lastenkerho Kappelissa **ma, ke klo 14-16 aloitus 12.9.**
- Rukouspiiri lasten puolesta Kappelissa, ti klo **17.30-18.30.**
On jo alkanut, mukaan voi liittyä joka viikko.

Kaikista Avoimen kirkon asioista saat lisätietoja **Pirjo Kostiaiselta:**
p. 0400 734 054

Tuomaat keväiseen Tunturi-Lappiin

Syyskuulle suunniteltu ruskamatka Lappiin Vuontispiirtille ei toteutunut. Monista päällekkäisistä tapahtumista johtuen lähtijöitä ei tullut tarpeeksi.

Tästä emme kuitenkaan lannistu, vaan yritämme keväällä uudestaan.

Suunnitteilla on matka keväisille hangille kokemaan tuntureiden lumoa. Matkan ajankohta on: **24.-31.3. 2012.**

Matkat teemme linja-autolla ja yövyimme Vuontispiirtillä mökeissä. Hiihtelyn, saunomisen, hyvän ruoan ja yhteisten pyhien hetkien lisäksi saamme olla teuttamassa ja osallistumassa Tuomasmessuun Enontekiöllä ja Tuomas-vesperiin Levillä.

Matkan yksityiskohdista ja ilmoittautumisesta tulee tarkempia tietoja Tuomasmessun [www-sivuille](#) ja seuraavaan Tuomas-kirjeeseen. Voit jo nyt laittaa ajankohdan ylös ja suunnata mielesi keväisille tuntureille!

"Tuomaat kirjoittavat" nyt kirjamuodossa

Mielenkiintoisia, koskettavia kokemuksia ja ajatuksia Tuomasmessusta Pirkko Tuomiston koostamana.

Kovakantisen kirjan hinta 25 euroa. Myynnissä ainoastaan 50 kappaletta. Myynnissä messujen jälkeen, maanantain tapaamisissa tai suoraan Pirkolta: **050-468 9212**